

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XXIII

Warszawa, dnia 1 czerwca 1946 r.

Nr 5

T R E Ś Ć :

Część A.

Dział Ogólny.

- Poz. 62. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16 kwietnia 1946 r. o rozszerzeniu kompetencji dyrektorów departamentów w Ministerstwie Komunikacji w sprawach finansowo-gospodarczych oraz kompetencji Dyrektora Biura Personalnego w sprawach zapomóg i nagród pieniężnych . . . str. 52
- Poz. 63. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie zmiany Instrukcji dla przymusowych zarządów państwowych Ministerstwa Komunikacji nad kolejami prywatnymi . . . str. 53
- Poz. 64. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 17 kwietnia 1946 r. w sprawie dokonywania przedruków w Dziennikach Zarządzeń DOKP. . . . str. 53

Dział Handlowo - Taryfowy.

- Poz. 65. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 kwietnia 1946 r. o utworzeniu działów przewozowych w wydziałach handlowo-taryfowych dyrekcji okręgowych kolei państwowych . . . str. 54

Dział Kolei Wąskotorowych.

- Poz. 66. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 maja 1946 r. o wydziałach kolei wąskotorowych w DOKP. . . . str. 55
- Poz. 67. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 maja 1946 r. o podziale wydziałów kolei wąskotorowych DOKP Wrocław, Olsztyn i Gdańsk. . . . str. 55

Dział Budowy i Utrzymania Kolei.

- Poz. 68. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 maja 1946 r. w sprawie wydania „Wzruszeń technicznych na dostawę rozjazdów kolejowych”. . . . str. 56

Dział Mechaniczno-Kolejowy.

- Poz. 69. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 2 maja 1946 r. o ponownym utworzeniu oddziałów mechanicznych oraz o zmianie organizacji parowozowni i wagonowni kolei państwowych. . . . str. 56
- Poz. 70. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 maja 1946 r. o wyłączeniu z zakresu działania działów (referatów) mototrakcyjnych w DOKP zarządu wagonami i drezynami motorowymi wąskotorowymi . . str. 56
- Poz. 71. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 września 1945 r. w sprawie czynszu dzierżawnego za wynajem parowozów. str. 57
- Poz. 72. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 2 kwietnia 1946 r. w sprawie wykazu rzeczoznawców acetylenowych spośród pracowników P.K.K. . . . str. 58

Część C.

Przedruki.

- Poz. 73. Dekret z dnia 5 kwietnia 1946 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Drogi Wodne”. . . . str. 59
- Poz. 74. Dekret z dnia 20 marca 1946 r. o zmianie i uzupełnieniu ustawy o likwidacji Kasy Emerytalnej dla robotników kolei państwowych w b. dzielnicy pruskiej . . . str. 60
- Poz. 75 — 82. Tytuły aktów prawodawczych ogłoszonych w Dz. U. R. P. dotyczących częściowo lub interesujących dział komunikacji. str. 61

Sprostowanie.

- Sprostowania w Dz. U. M. K. z roku 1946, Nr 3. str. 61

C z ę ś ć A.

D Z I A Ł O G Ó L N Y.

62.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16 kwietnia 1946 r. o rozszerzeniu kompetencji dyrektorów departamentów w Ministerstwie Komunikacji w sprawach finansowo - gospodarczych, oraz kompetencji dyrektora Biura Personalnego, w sprawach zapomóg i nagród pieniężnych.

Niniejszym zarządzaam:

§ 1.

1. Do kompetencji dyrektora departamentu Ministerstwa Komunikacji należy:

1) zawieranie umów i dawanie zamówień na roboty i dostawy w imieniu Ministerstwa oraz zatwierdzanie umów na roboty i dostawy dokonywane przez urzędy podległe, na kwoty przekraczające kompetencje urzędów bezpośrednio podległych Ministerstwu Komunikacji:

a) w drodze przetargu lub po cenach sztywnych do kwoty 10.000.000 złotych w pojedynczym przypadku,

b) wyjątkowo z wolnej ręki, do kwoty 1.500.000 złotych w pojedynczym przypadku, zgodnie z postanowieniami §§ 36 — 38 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego;

2) zatwierdzanie, w ramach zasadniczych warunków, umów dłużenotawnych na okres do 6 lat, jeśli czynsz roczny albo wynagrodzenie roczne przekracza kompetencje urzędów podległych bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji;

3) zatwierdzanie ugód, jeśli sumy ugodowe lub wartość przedmiotu ugody przekracza kompetencje urzędów podległych bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji, a nie przewyższa 500.000 zł przy odszkodowaniu jednorazowym; zatwierdzanie ugód o świadczenia ciągłe, jeśli przedstawiają one wartość do kwoty 5.000 zł miesięcznie;

4) zatwierdzanie projektów i kosztorysów wszelkich budowli i urządzeń jeśli koszt obiektu przekracza kompetencje urzędów podległych bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji, a nie przewyższa kwoty zł 10.000.000.—;

2. Wszystkie wydatki należy uzgadniać uprzednio z Departamentem Finansowym.

3. Przez wyrażenie „dyrektor departamentu” należy rozumieć dyrektorów tych komórek organizacyjnych w MK, do zakresu działania których należą sprawy wymienione w ust. 1 i dyrektora PIHM.

§ 2.

Do kompetencji dyrektora Departamentu Finansowego należy:

1) zezwalanie na odpisywanie usterek rachunkowych i uznawanie pretensji ścisłagalnych z tytułu przewoznego, w kwotach do 200.000 zł w pojedynczym przypadku, oraz zezwalanie na odpisywanie w powyższych granicach pretensji ścisłagalnych lecz natrafiających przy ściąganiu na wyjątkowe trudności i koszty;

2) zezwalanie na umarzanie kwot przypisanych pracownikom do zwrotu z tytułu braków w pieniądzu, materiałach, i to do kwoty 25.000 zł w pojedynczym przypadku; rozstrzygnięcie odwołań i zażaleń od decyzji urzędów podległych bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji w powyższych sprawach; umarzanie kwot przypisanych pracownikom do zwrotu z tytułu braków klasowych, spowodowanych z winy pracowników i nie przekraczających kwoty 10.000 zł w pojedynczym przypadku.

§ 3.

Do kompetencji Dyrektora Departamentu Handlowo - Taryfowego należą prócz kompetencji wymienionych w § 1. decyzje w sprawach reklamacyjnej odszkodowania z tytułu braku lub uszkodzenia przesyłek w przypadkach przekraczających kompetencje urzędów podległych bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji, a nie przewyższających 200.000 zł w pojedynczym przypadku, tudzież w sprawach wszelkich reklamacji z tytułu przekroczenia terminu dostawy.

§ 4.

Do kompetencji dyrektora Departamentu Elektrycznego należy prócz kompetencji wymienionych w § 1. zatwierdzanie projektów i kosztorysów urządzeń służących do zabezpieczenia ruchu podciągów, jeśli koszt wykonania ich wynosi więcej niż 500.000 zł w pojedynczym przypadku, jak również projektów, których koszt wynosi mniej niż 500.000 zł, jeżeli następują one w związku z punktu widzenia przepisów sygnalizacyjnych lub przepisów ruchu.

§ 5.

Do kompetencji dyrektora Biura Personalnego należy:

- 1) udzielanie pracownikom Ministerstwa Komunikacji zapomóg do wysokości kwoty 10.000 zł rocznie dla jednego pracownika;
- 2) udzielanie nagród pieniężnych i zapomóg pracownikom urzędów podległych Ministerstwu Komunikacji, do wysokości 10.000 zł rocznie dla jednego pracownika, niezależnie od nagród i zapomóg udzielanych przez urzędy podległe Ministerstwu Komunikacji.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1946 r. Równocześnie traci moc obowiązującą wszelkie zarządzenia wydane w przedmiocie uregulowanym niniejszym zarządzeniem.

Nr I. 1 - 01/4/46.

63.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie zmiany Instrukcji dla przymusowych zarządów państwowych Ministerstwa Komunikacji nad kolejami prywatnymi.

Do Instrukcji z dnia 1 sierpnia 1945 r. dla przymusowych zarządów państwowych Ministerstwa Komunikacji nad kolejami prywatnymi (Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 85) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 5 ust. (2) po cyfrze „20” kładzie się przecinek oraz nową cyfrę „21”;
- 2) do § 6 wprowadza się nowy ustęp (4) o następującym brzmieniu:
„(4) Zastępca dyrektora eksploatacyjnego, o ile nie jest członkiem P. Z. P., może w posiedzeniach P. Z. P. brać udział tylko na każdorazowe zaproszenie P. Z. P., jednakże bez prawa głosowania, lecz tylko z głosem doradczym; wówczas nie przysługuje mu prawo do wynagrodzeń przewidzianych w § 9.”;

- 3) § 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„(1) Koszty przymusowego zarządu państwowego pokrywane są z funduszków oddzielnej kolei.

(2) Wszyscy członkowie zarządu otrzymują za udział w posiedzeniach zarządu, bez względu na czas ich trwania, t.j. bez względu na ilość dni, wynagrodzenie, którego wysokość ustala w drodze uchwały zarząd, w zależności od stanu finansowego kolei — nie więcej jednak niż 1.000 zł za pierwsze posiedzenie i po 500 zł za następne posiedzenia w tym samym miesiącu.

(3) Poza tym członkom zarządu zamieszkałym stale poza miejscem posiedzeń zarządu, służy prawo do diety i zwrotu kosztów podróży w wysokości ustalonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 228).

(4) Postanowienia, zawarte w niniejszym paragrafie, mają również zastosowanie do delegatów Ministerstwa Komunikacji lub dyrekcji okręgowej kolei państwowych, biorących udział w posiedzeniu zarządu”.

Nr I. 4 - 120/17/46:

64.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 17 kwietnia 1946 r. w sprawie dokonywania przedruków w Dziennikach Zarządzeń DOKP.

Ministerstwo Komunikacji stwierdziło, że poszczególne DOKP. dokonują w Dziennikach Zarządzeń DOKP. przedruków z Dz. Urz. M. K., a nawet z Dz. U. R. P.

Przedruki te nie mogą być dokonywane w Dzienniku Zarządzeń DOKP., lecz wyłącznie tylko w Dz. Urz. M. K., jak to wynika z postanowień § 3 ust. 2 i § 6 ust. 4 załącznika III (Przepisy o wydawaniu Dziennika Zarządzeń DOKP.) do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 23 grudnia 1936 r. o wydawaniu Dziennika Urzędowego MK. i Dzienników Zarządzeń DOKP. (Dz. Urz. M. K. Nr 68, poz. 848).

Dyrekcje chcąc otrzymać większą, od przypadającej im z rozdzielnika, ilość egzemplarzy poszczególnych numerów Dz. Urz. M. K. zawierających zarządzenia potrzebne Dyrekcjom w większej ilości winny zwrócić się do Administracji Wydawnictw M. K. w Dep. III, z prośbą o przesłanie im odpowiedniej ilości egzemplarzy danego numeru Dziennika Urzędowego M. K.

W przypadku gdyby Administracja Wydawnictw M. K. nie mogła z jakichkolwiek powodów zadośćuczynić prośbie Dyrekcji, Dyrekcja winna zwrócić się do Ministerstwa Komunikacji (Departament Ogólny) z należycie umotywowanym wnioskiem o zezwolenie na dokonanie w Dzienniku Zarządzeń DOKP. przedruku potrzebnego zarządzenia.

Co do przedruków z Dz. U. R. P. DOKP. winny również przedstawiać należycie umotywowane wnioski Ministerstwu Komunikacji (Departament Ogólny) a dokonanie przedruku, jednak nie w Dz. Zarz. DOKP. lecz w Dz. Urz. M. K., wskazując dokładnie o jaki przepis chodzi i gdzie został on ogłoszony.

Nr I. 1 - 73/8/46.

DZIAŁ HANDLOWO - TARYFOWY.

65.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 kwietnia 1946 r. o utworzeniu działów przewozowych w wydziałach handlowo - taryfowych dyrekcyj okręgowych kolei państwowych.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam co następuje:

§ 1.

W wydziałach handlowo - taryfowych dyrekcyj okręgowych kolei państwowych tworzy się działy przewozowe.

§ 2.

W związku z przepisem § 1 wprowadza się następujące zmiany do przepisów o organizacji DOKP:

1) w statucie organizacyjnym DOKP (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr 9, poz. 54, wraz z późniejszymi zmianami), w § 11 w ust. dotyczącym organizacji wydziałów handlowo - taryfowych, po wyrazach „reklamacyjnej (4)” kasuje się kropkę i wstawia się przedniek, oraz dodaje się wyrazy „przewozowy (5).”;

2) w przepisach o podziale czynności w DOKP (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr 9, poz. 54 wraz z późniejszymi zmianami):

A) w § 11, ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Dział ogólny (IV/1).

- 1) sprawy finansowo - gospodarcze wydziału (§ 5);
- 2) sprawy osobowe pracowników wydziału i pracowników służby handlowo - taryfowej na linii (§§ 6 i 7), z następującymi zastrzeżeniami:
 - a) sprawy osobowe pracowników kas maniplukacyjnych (osobowych, bagażowych i towarowych) uzgadnia się z biurem kontroli dochodów,
 - b) sprawy osobowe pracowników kas stacyjnych uzgadnia się z biurem finansowym;
- 3) współdziałanie w sprawach obrotunków z kolejami prywatnymi eksploatowanymi przez PKP na rachunek koncesjonariuszy w zakresie wydatków osobowych służby handlowo - taryfowej i rozpatrywanie reklamacji w powyższych sprawach, w porozumieniu z biurem finansowym;
- 4) sprawy przechowalni bagażu i jego ubezpieczenia;
- 5) sprawy ubezpieczenia podróżnych i towarów, umowy w tych sprawach, oraz dozór

nad wykonywaniem tych umów, w porozumieniu z biurem kontroli dochodów;

- 6) sprawy przedsiębiorstw niewymienionych w pkt. 4) i 5), oraz przedsiębiorstw niewymienionych w ust. (5) pkt. 11) i 12), których działalność pozostaje w związku z kolejową służbą handlowo - taryfową;
 - 7) sprawy restauracji i bufetów i innych przedsiębiorstw cateringowych na terenach kolejowych, zgodnie z osobnym zarządzeniem Ministra Komunikacji.
- B) w § 11, ust. (5) otrzymuje brzmienie:
- „(5) Dział przewozowy (IV/5).”
- 1) udzielanie kredytów przewozowych osobom i firmom prywatnym;
 - 2) sprawy regulaminów przewozu osób, bagażu, przesyłek ekspresowych i towarowych, oraz sprawy międzynarodowych konwencji przewozowych, w porozumieniu z wydziałem ruchu i z biurem kontroli dochodów;
 - 3) sprawy ograniczenia przeeksperymentowania przesyłek, w porozumieniu z wydziałem ruchu;
 - 4) sprawy przepisów dla służby magazynowej i ekspedycyjnej, w porozumieniu z biurem kontroli dochodów;
 - 5) sprawy przewozu drobnicy, w porozumieniu z wydziałem ruchu;
 - 6) sprawy premii za wykorzystywanie ładowności wagonów zbiorowych;
 - 7) nadzór nad prawidłowym ładowaniem wagonów przez służbę magazynową i przez nadawców;
 - 8) ustalanie godzin służbowych w ekspedycjach i kasach towarowych, w porozumieniu z wydziałem ruchu, z biurem personalnym i z biurem kontroli dochodów;
 - 9) sprawy najmu placów ładunkowych i składowych, w porozumieniu z wydziałem ruchu i z drogowym, sprawy magazynów, ramp i t. p. urządzeń, w porozumieniu z wydziałem drogowym; zawieranie umów w powyższych sprawach na okres czasu nie dłuższy, niż dwa lata, lub na czas nieoznaczony, jeżeli termin wypowiedzenia nie przekracza trzech miesięcy, a czynsz najmu nie przewyższa kwoty 20.000.— zł w stosunku rocznym i jeżeli umowa nie zawiera odstępnego od ogólnych warunków najmu placów, magazynów, ramp i t. p. składów kolejowych;
 - 10) sprawy sanitarno - weterynaryjne i akcyzowe w stosunku do przewozów;
 - 11) sprawy kolejowych stacji miejskich, innych kolejowych przedsiębiorstw dowozowych i przedsiębiorstw trudniących się do-

słarczaniem zatwardomieli o nadestanych przesyłkach kolejowych; sprawy przedsięwzięcia biórstw wykonujących roboty fizyczne w magazynach kolejawo - celnych;

- 12) sprawy przedsiębiorstw trudniących się przeładunkiem towarów na kolejach;
- 13) kontrola fachowa przedsiębiorstw pomocniczych podległych służbie handlowo - taryfowej, z wyłączeniem kontroli rachunkowo - sprawozdawczej i kasowej, jako wykonywanej przez biuro kontroli dochodów;
- 14) sprawy postępowania celnego na kolejach; sprawy ajencji celnych, składów wolno-dłowych, wariantowych, zbożowych, solnych i t. p.; rozpatrywanie reklamacji związanych z postępowaniem celnym na kolejach;
- 15) sprawy przepisów o przewozie przesyłek służbowych.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1946 r.

Nr I. 1 - 111/6/46.

DZIAŁ KOLEI WĄSKOTOROWYCH.

66.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 maja 1946 r. o wydziałach kolei wąskotorowych w DOKP.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam co następuje:

§ 1.

W statucie organizacyjnym DOKP (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr 9, poz. 54) wprowadzają się następujące zmiany:

- 1) w § 6 pod wyrazem „elektryczny (VII)” wpisuje się wyraz: „kolei wąskotorowych (VIII)”;
- przy wyrazach „aprowizacji i zapotrzebowania” wpisuje się zamiast cyfry „VIII” cyfrę „IX”,
- zamiast wreszcie obecnego ustępu ostatniego wpisuje się trzy nowe ustępy o brzmieniu następującym:

„Wydziały kolei wąskotorowych nie istnieją w DOKP Poznań i Kراكów.”

w DOKP Poznań istnieje w Wydziale Ruchu Dział Kolei Wąskotorowych do spraw nadzoru nad należytych utrzymaniem pod względem technicznym i nad prowadzeniem ruchu kolei samorządowych i prywatnych.

w DOKP Poznań i Kراكów wydziały Apropozycji i Zapotrzebowania oznaczają się cyfrą „VIII”.

- 2) W § 11 ustęp dotyczący wydziałów kolei wąskotorowych otrzymuje brzmienie: „W skład wydziału kolei wąskotorowych wchodzi dział:

ogólny (1),
ruchowo - handlowy (2),
drogowy (3),
mechaniczny (4)”.

§ 2.

W § 15 Przepisów o podziale czynności w DOKP (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr 9, poz. 54) wprowadzają się następujące zmiany:

- 1) ust. (1) otrzymuje brzmienie: „Dział ogólny (VIII 1):

1) sprawy finansowo - gospodarcze wydziału (§ 5);

2) sprawy osobowe (§§ 6 i 7) pracowników wydziału i służby kolei wąskotorowych na linii”.

- 2) po ust. (1) dodaje się nowy ust. (2) o brzmieniu:

„Dział ruchowo - handlowy (VIII 2):

1) sprawy ruchu kolei wąskotorowych w zakresie sprawowanymi przez wydział ruchu w stosunku do kolei normalnotorowych;

2) sprawy handlowo taryfowe kolei wąskotorowych w porozumieniu z wydziałem handlowo - taryfowym, w zakresie sprawowanymi przez wydział handlowo - taryfowy w stosunku do kolei normalnotorowych, z wyjątkiem przewidzianym w § 11 ust. (3)”.

- 3) dotychczasowe ust. (2), (3) i (4) oznaczają się jako (3), (4) i (5).

- 3) w ust. (5) po wyrazie „wydziałów” wstawia się ujęty w nawias wyraz „działów”.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1946 r.

Nr I. 1 - 117/6/46.

67.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 maja 1946 r. o podziale Wydziałów Kolei Wąskotorowych w DOKP Wrocław, Olsztyn i Gdańsk.

Powodując się na ust. ostatni § 11 statutu organizacyjnego DOKP (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr 9, poz. 54) zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Wydziały Kolei Wąskotorowych w DOKP w Wrocławiu, Olsztynie i Gdańsku dzielą się na trzy Działy:

- 1) Ogólny i Ruchowo Handlowy (1);
- 2) Drogowy (2);
- 3) Mechaniczny (3).

2. Do zakresu działania Działów Ogólnych i Ruchowo - Handlowych należy załatwianie spraw, które w innych DOKP załatwiają działy ogólne i ruchowo - handlowe.

§ 2

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1946 r.

Nr I. 1 - 117/7/46.

DZIAŁ BUDOWY I UTRZYMANIA KOLEI.

68.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 maja 1946 r. w sprawie wydania Warunków Technicznych na dostawę rozjazdów kolejowych.

Niniejszym zatwierdzam „Warunki techniczne na dostawę rozjazdów kolejowych”, które ukażą się w osobnym wydaniu.

Warunki te wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1946 r. Z tym dniem traci moc obowiązującą „Warunki techniczne na dostawę stalowych krzyżownic lanych, stalowych dziobów do krzyżownic lanych, kulnych i walcowanych oraz klinów do nich” zatwierdzone w dniu 23 maja 1928 r., ogłoszone w Dz. Urz. M. K. z 1932 r. Nr 3, poz. 19.

Nr RT. - 23/15/46.

DZIAŁ MECHANICZNO - KOLEJOWY.

69.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 2 maja 1946 r. o ponownym utworzeniu oddziałów mechanicznych oraz o zmianie organizacji parowozowni i wagonowni kolei państwowych.

Na podstawie art. 17 ust. (3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Da. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam co następuje:

§ 1.

Przywraca się moc obowiązującą:

- 1) Przepisów statutu organizacyjnego oddziałów kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr 9, poz. 54), uchylonych zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 9 grudnia 1936 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 67, poz. 340);
- 2) zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 kwietnia 1936 r. o organizacji parowozowni kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 29, poz. 140), ze zmianami, o których mowa w § 2;

3) zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 23 maja 1936 r. o organizacji wagonowni kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 29, poz. 141).

§ 2

Do statutu organizacyjnego parowozowni kolei państwowych, stanowiącego załącznik zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 kwietnia 1936 r., wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. (9) wykreśla się pkt. 7);
- 2) w § 14 dodaje się nowy ustęp (6) o brzmieniu: „W parowozowniach pomocniczych podzielnich wyjątkowo na mniejsze komórki organizacyjne może dyrektor kolei państwowych do pomocy zawiadowcy mianować jednego lub więcej pomocników. Do pomocy zawiadowcy parowozowni pomocniczej mają odpowiednio zastosowania przepisy § 3 ust. (2)”;

3) dotychczasowy ust. (6) przemianowuje się na ust. (7) o brzmieniu następującym:

„Jeżeli zawiadowca nie może pełnić czynności służbowych kierownictwo parowozowni pomocniczej obejmuje pomocnik zawiadowcy, jeżeli taki jest ustanowiony, w przeciwnym razie pracownik wyznaczony przez naczelnika przełożonej parowozowni głównej. Na zastępującego przechodzą wszystkie uprawnienia, obowiązki i odpowiedzialność służbowa zawiadowcy”.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1946 r. Z tym dniem traci moc obowiązującą:

- 1) zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 9 grudnia 1936 r. o zniesieniu oddziałów mechanicznych kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 67, poz. 340);
- 2) zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 9 grudnia 1936 r. o organizacji parowozowni kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 67, poz. 341);
- 3) zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 9 grudnia 1936 r. o organizacji wagonowni kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 67, poz. 342).

Nr I. 1 - 112/2/46.

70.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 maja 1946 r. o wyłączeniu z zakresu działania działów (referatów) mototrakcyjnych w DOKP zarządu wagonami i drezynami motorowymi wąskotorowymi.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

Z zakresu działania działów (referatów) mototrakcyjnych w wydziałach mechanicznych dy-

rekcyj okręgowych kolei państwowych wyłącza się zarząd wagonami i drezynami motorowymi wąskotorowymi.

§ 2.

W związku z przepisem § 1., w § 2 ust. 1 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 29 stycznia 1946 r. o utworzeniu działów lub samodzielnych referatów motobrakcyjnych w DOKP (Dz. Urz. M.K.

71.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 września 1945 r. w sprawie czynszu dzierżawnego za wynajem parowozów.

Ministerstwo Komunikacji wprowadzając z ważnością od dnia 1 października 1945 r. stawki czyn-

Nr 1, poz. 7) zamiast wyrazów „zarówno normalno jak i wąskotorowymi” wstawia się wyraz „normalnotorowymi”.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1946 r.

Nr I. 1 - 1120/5/46.

szu dzierżawnego za wynajem parowozów, jak następuje:

1. Pod względem wysokości stawek czynszu dzierżawnego parowozy PKP dzielą się na następujące grupy:

Grupa	Ilość osi wiązanych	Seria parowozów
I	2	OKc 1
	3	OKI 1, OKI 2, OKI 11, OKI 12, Th 1, Th 3, Th 4, Th 24, TKh 1, TKh 4, TKH 17, TKh 18, TKi 1, TKi 2, TKi 3
	2	Pd 1, Pd 2, Pd 4, Pd 5, Pd 12, Pd 13, Pd 14, Pf 12 Od 2
II	3	OKI 101, OKm 11 Ti 1, Ti 2, Ti 3, Ti 4, Ti 11, Ti 12, Ti 16, Ti 17, Ti 102
	3	Pk 1, Pk 2, Pk 3, Pm 11, Pm 12, Ol 1, Ol 101, Ol 11, Ol 12, Ol 103, Om 101 OK 27
IV	3	Ok 1, Ok 22
	4	Os 24 Tp 1, Tp 2, Tp 3, Tp 4, Tp 5, Tp 6, Tp 15, Tp 17, Tp 102, Tp 104, Tp 106, Tp 108, Tp 109, Tr 1, Tr 11, Tr 12, Tr 20, Tr 21, Tr 103 TKp 1, TKp 11, TKp 12, TKp 30, TKp 101, TKt 1, TKt 2
V	4	Pu 29, Pt 31
	5	OKz 32 Tw 1, Tw 11, Tw 12, Ty 1, Ty 23, Ty 37, Ty 42, Ty 50, Ty 52, Ty 44, TKw 1

2. Przy zwiększaniu inventarza parowozów nowymi seriami, niewskazanymi w niniejszym wykazie, Ministerstwo Komunikacji każdorazowo wskazuje do jakiej grupy należy odnieść nową serię.

3. Czynsz dzierżawny za wynajem parowozu na dobę bez dłużyny parowozowej, bez opatu, smarów, oświetlenia i czyszczenia wynosi:

Za parowóz grupy

I	II	III	IV	V
610 zł	740 zł	900 zł	960 zł	1.230 zł

4. Przy obliczaniu należności za wynajem parowozów należy do obliczenia przyjmować jako dobę każdy rozpoczęty 24 godzinny okres liczony rzeczywicie, a nie kalendarzowo.

5. Utrzymanie parowozu w stanie zdolnym do ruchu obowiązuje najemcę, który powinien wykonywać niezbędną do konserwacji naprawę bieżącą parowozu i tendra, jak również i należnego do niego inventarza, własnymi środkami i na własny koszt.

6. Na życzenie najemcy Dyrekcja może wykonać naprawę lub mycie kotła parowozowego na warunkach wskazanych niżej.

7. Za wszelkie uszkodzenie parowozu, tendra i inwentarza jego oraz oddzielnych części (pełniętęcia, złotnienia, zagięcia, wyładowia) pochodzące z wypadku, z braku dozoru, z nieumiejętnej lub złej obsługi, odpowiada najemca, który powinien bądź wykonać naprawę własnymi środkami i na koszt własny, według wskazówek Dyrekcji, bądź też po wykonaniu naprawy przez Dyrekcję zwrócić jej całkowite koszty naprawy; koszty te Dyrekcja określa według kosztów własnych, z dodaniem 200% od robocizny na koszty ogólne.

8. Powyższe postanowienia odnoszą się również do wszelkich napraw bieżących oraz mycia kotła.

9. Za normalne zużycie części-składowych parowozu, tendra i należącego do nich inwentarza, najemca nie ponosi odpowiedzialności, jak również nie ponosi napraw kosztów głównych i średnich, gdyż te ujęte są w stawce czynszu dzierżawnego.

10. Czynsz dzierżawny za wynajem parowozu na dobę z jedną drużyną parowozową (8 godzin pracy), bez opału, smarów, oświetlenia i czyszczenia wynosi:

Za parowóz grupy:

I	II	III	IV	V
1.140 zł	1.275 zł	1.430 zł	1.490 zł	1.760 zł

11. Opłata za paliwo przy opalaniu parowozu węglem (8 godzin pracy) wynosi:

Za parowóz grupy:

I	II	III	IV	V
760 zł	760 zł	760 zł	1.080 zł	1.400 zł

12. Opłata za smary, oświetlenie i czyszczenie do parowozu i tendra (8 godzin pracy) wynosi:

Za parowóz grupy:

I	II	III	IV	V
50 zł	50 zł	50 zł	65 zł	80 zł

13. Za dostarczenie parowozu do manewrów z drużyną parowozową, z paliwem, smarami, oświetleniem i czyszczeniem należy pobierać opłatę zł 216.— za godzinę.

14. Powyższe stawki powinny być stosowane we wszystkich przypadkach wynajmu parowozów osobom prywatnym, fizycznym i prawnym, będącym klientami PKP, oprócz kolei prywatnych, dla których stawki określają osobne umowy.

15. W razie wynajmu parowozu kolejom państw ościennych, świadczącym wzajemnie tego rodzaju usługi PKP, czynsz dzierżawny oblicza się każdorazowo odpowiednio do stawek kolei obcej.

16. Przy delegowaniu parowozu z jedną lub kilku drużynami poza granice Państwa Polskiego, oprócz kosztów własnych utrzymania drużyn parowozowych, te ostatnie otrzymują wszelkie dodatkowe wynagrodzenia związane z wyjazdem z kraju, wobec czego czynsz dzierżawny określony w ust. 10. ulega przeliczeniu według wskazówek Mini. Kom.

Nr VI. 231/10/45.

72.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 2 kwietnia 1946 r. w sprawie wykazu rzeczoznawców acetylenowych spośród pracowników PKP.

W wykonaniu zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 1 sierpnia 1935 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 31, poz. 166, rozdz. VIII, § 15, pkt. 3) Ministerstwo Komunikacji upoważnia niżej podanych pracowników PKP do badania wywornic acetylenowych i urządzeń zabezpieczających instalacje acetylenowe państwowe przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe”.

Lp.	Imię, nazwisko i stanowisko służbowe.	Upoważniony na okręg DOKP.
1.	Mieczysław Niewianowski, technik ref. spr. acetylen. rzeczoznawca	Warszawa
2.	Inż. Franc. Karłowicki, p. o. z-ca naczel. Włków Gł. w Nowym Sączu, rzeczoznawca	Kraków
3.	Inż. Jan Dnabik, z-ca rzeczoznawcy	Kraków
4.	Inż. Maksymilian Muller, referendarz, rzeczoznawca	Poznań
5.	Zdzisław Kapczyński, technolog, z-ca rzeczoznawcy	Poznań
6.	Jan Dylewicz, st. technik Włtu Mechan., rzeczoznawca	Łódź
7.	Edward Mikołajczyk, kłen. dz. II kl. Warsz. Gł. Ostrów, rzeczoznawca	Łódź
8.	Antoni Głębowicki, kier. robót z Oddz. Mech. Łódź, z-ca rzeczoznawcy	Łódź

Lp.	Imię, nazwisko i stanowisko służbowe	Upoważniony na okręg DOKP.
9.	Wincenty Stendera, kier. robót z Oddz. Mechan. Ostrów, z-ca rzeczoznawcy	Łódź
10.	Jerzy Garski, kier. dz. spawalniczego Warszt. Gł. Bydgoszcz, rzeczoznawca	Gdańsk
11.	Stanisław Gronikowski, ref. techn. W-ku Mechan., rzeczoznawca	Gdańsk
12.	Henryk Łukaszkiewicz, instr. dz. spawalniczego Warszt. Gł. Bydgoszcz, z-ca rzeczoznawcy	Gdańsk
13.	Jan Polack, starszy technik, rzeczoznawca	Katowice
14.	Wilhelm Michalski, st. techn., z-ca rzeczoznawcy	Katowice
15.	Kazimierz Preis, kier. Biura Techn. Warszt. Gł. Ostrów, rzeczoznawca	Olsztyn
16.	Inż. Kazimierz Frazik, p. o. kier. Dz. Techn., rzeczoznawca	Wrocław
17.	Michał Solcha, st. referendarz, z-ca rzeczoznawcy	Wrocław
18.	Inż. Marian Chmielowski, refer. Wydz. Mechan., rzeczoznawca	Szczecin
19.	Inż. Stanisław Figurzyński, p. o. nac. Warsz. Gł. S angard	Szczecin
20.	Inż. Konstanty Tyszcza, kontroler W-ku Mechan. Warszt. Gł. Stargard	Szczecin

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr II. 497/7/46.

Część C.

PRZEDRUKI.

73.

Dekret z dnia 5 kwietnia 1946 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Drogi Wodne”.

(Dz. U. R. P. z dnia 4 maja 1946 r. Nr 14, poz. 102).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydent Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą „Polskie Drogi Wodne”, zwane w dalszych artykułach „Przedsiębiorstwem”.

Art. 2. Do zadań Przedsiębiorstwa należy:

- 1) budowa i utrzymanie śródlądowych dróg wodnych i portów,
- 2) eksploatacja żeglugi i portów na śródlądowych drogach wodnych,

3) budowa, utrzymanie i eksploatacja stoczni na śródlądowych drogach wodnych,

4) budowa, utrzymanie i eksploatacja zbiorników wyrównawczych, budowa związanych z nimi zakładów o sile wodnej, wyzyskanie siły wodnej na zbiornikach i stopniach kamalifacyjnych śródlądowych dróg wodnych w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu.

Art. 3. Minister Komunikacji może zlecić Przedsiębiorstwu budowę urządzeń wodnych nie wymienionych w art. 2.

Art. 4. Utrzymanie i eksploatacja zakładów posługujących się siłą wodną, związanych ze zbiornikami wyrównawczymi i rozdzielniczoenergetycznymi należy do Ministerstwa Przemysłu.

Art. 5. Ministerstwo Przemysłu będzie uiszczać Przedsiębiorstwu opłaty za wodę pobraną na turbiny w zakładzie lub za prąd pobrany z zakładu według cen jednostkowych, ustalonych przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów.

Art. 6. Wszelkie roboty wykonywane przez Przedsiębiorstwo mające wpływ na gospodarkę rolną winny być uzgadniane z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych, a mające istotny wpływ na układ stosunków wodnych w osiedlach miejskich — z Ministerstwem Odbudowy.

Art. 7. Przedsiębiorstwo ma osobowość prawną i jest prowadzone według zasad handlowych z uwzględnieniem potrzeb Państwa oraz interesów życia społecznego.

Siedzibą Przedsiębiorstwa jest m. st. Warszawa.

Art. 8. Przedsiębiorstwo ma zarząd i użytkowanie majątku nieruchomości oddanego mu protokólnie w imieniu Skarbu Państwa.

Przedsiębiorstwo może nabywać majątek nieruchomości na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swym użytkowaniu.

Majątek ruchomy Przedsiębiorstwa wyodrębnia się protokólnie z ogólnego majątku Skarbu Państwa i przekazuje Przedsiębiorstwu na własność.

Przedsiębiorstwo we własnym imieniu może nabywać i zbywać majątek ruchomy oraz zaciągać zobowiązania.

Za zobowiązania zaciągnięte przez Przedsiębiorstwo, niezależnie od odpowiedzialności Przedsiębiorstwa jego majątkiem, jest odpowiedzialny Skarb Państwa do wysokości wartości majątku nieruchomości, stanowiącego własność Skarbu Państwa, zarządzanego i użytkowanego przez Przedsiębiorstwo.

Art. 9. Przedsiębiorstwo pokrywa swoje wydatki z własnych funduszy i dochodów i prowadzi gospodarkę na podstawie rocznych budżetów i planów finansowo-gospodarczych, zatwierdzonych przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu w ramach budżetu Ministerstwa Komunikacji.

Art. 10. Bilans, rachunek strat i zysków oraz podział czystego zysku Przedsiębiorstwa zatwierdza Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 11. Zwierzchni nadzór państwowy nad działalnością Przedsiębiorstwa sprawuje Minister Komunikacji.

Rada Nadzorcza w składzie przewodniczącego i 6 członków, których powołuje i zwalnia Minister Komunikacji, wykonuje bezpośredni nadzór nad działalnością Przedsiębiorstwa.

Rada Nadzorcza powołuje ze swego grona Komisję Rewizyjną złożoną z przewodniczącego i dwóch członków dla sprawowania kontroli nad prawidłowością gospodarki finansowej.

Przewodniczący oraz członkowie Rady Nadzorczej otrzymują za udział w posiedzeniach diety z funduszy Przedsiębiorstwa w wysokości ustalonej przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 12. Zasady prowadzenia przedsiębiorstwa oraz skład, sposób powołania i zakres działania dyirekcji określi statut nadany przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Komunikacji i ogłoszony w Monitorze Polskim.

Art. 13. Funkcjonariusze państwowi, pozostający dotychczas w tych działach służby państwowej, które przekazuje się Przedsiębiorstwu, przechodzą do służby w Przedsiębiorstwie.

Ministrowi Komunikacji przysługują prawo przenoszenia funkcjonariuszów Ministerstwa Komunikacji i podległych mu działów administracji państwowej do służby w Przedsiębiorstwie i odwrotnie.

Art. 14. Stosunek służbowy pracowników Przedsiębiorstwa z wyjątkiem zatrudnionych na mocy umowy o pracę i normy ich wynagrodzenia, a także uprawnienia emerytalne pracowników Przedsiębiorstwa i ich rodzin i prawa pracowników Przedsiębiorstwa do odszkodowania z powodu niezdolności do zarobkowania lub śmierci, spowodowanych nieszczęśliwymi wypadkami przy pełnieniu służby, ustala rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 15. Do dnia wejścia w życie rozporządzeń przewidzianych w art. 14 pracownicy Przedsiębiorstwa podlegają przepisom służbowym, uposażeniowym i emerytalnym dla urzędników państwowych.

Art. 16. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu.

Art. 17. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

74.

Dekret z dnia 20 marca 1946 r. o zmianie i uzupełnieniu ustawy o likwidacji Kasy Emerytalnej dla robotników kolei państwowych w b. dzielnicy pruskiej.

(Dz. U. R. P. z dnia 19 kwietnia 1946 r. Nr 13, poz. 89).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Art. 8 ustawy z dnia 15 czerwca 1939 r. o likwidacji Kasy Emerytalnej dla robotników kolei państwowych w b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 347) otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. (1) P. K. P. przekazywać będzie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (każdorazowo po ustaleniu przez ten Zakład konkretnego świadc-

czenia rentowego skapitalizowaną częścią renty za okres ubezpieczenia w Oddziale A Kasy Emerytalnej.

(2) Minister Komunikacji i Minister Pracy i Opieki Społecznej ustalą zasady kapitalizacji renty".

Art. 2. 1. Minister Komunikacji przyzna osobom, uprawnionym do świadczeń na podstawie art. 4 i 11 ustawy, wymienionej w art. 1, dodatki specjalne do rent, wywołane wyjątkowymi warunkami ekonomicznymi w wysokości miesięcznej:

- 1) rencistom otrzymującym renty inwalidzkie — 200 zł,
- 2) wdowom otrzymującym renty wdowie po inwalidzkie — 100 zł,
- 3) sierotom przy małce otrzymującym renty sierocie po inwalidzkie — 40 zł,
- 4) sierotom zupełnym otrzymującym renty sierocie po inwalidzkie — 100 zł.

2. Dodatki przewidziane w ust. 1 mogą być zwiększone lub zmniejszone odpowiednio do zmian wysokości świadczeń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w ubezpieczeniu emerytalnym robotników.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Komunikacji i Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

75.

Dekret z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich.

(p. Dz. U. R. P. z dnia 19 kwietnia 1946 r. Nr 13, poz. 87).

76.

Dekret z dnia 9 kwietnia 1946 r. o zmianie prawa o wykroczeniach.

(p. Dz. U. R. P. z dnia 10 maja 1946 r. Nr 15, poz. 108).

77.

Dekret z dnia 22 lutego 1946 r. o utworzeniu i zakresie działania Instytutu Gospodarstwa Narodowego.

(p. Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 66).

78.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 marca 1946 r. o rejestrze i statystyce osób skazanych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 70).

79.

Dekret z dnia 1 marca 1946 r. o Straży Obywatelskiej na obszarze Ziemi Odzyskanych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 71).

80.

Dekret z dnia 22 lutego 1946 r. o zmianie ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów.

(p. Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 73).

81.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 marca 1946 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń.

(p. Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 75).

82.

Rozporządzenie Ministra Odbudowy z dnia 9 lutego 1946 r. o uchyleniu rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 18 czerwca 1929 r. zawierającego przepisy o granicach wytrzymałości materiałów i konstrukcyj budowlanych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 95).

SPROSTOWANIE.

W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 11 stycznia 1946 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 3, poz. 28) należy przeprowadzić następujące sprostowania:

w § 4 po wyrazie „tych” zastąpić wyraz: „urzędników” wyrazem: „urzędów”.

w § 5 po wyrazie: „wielku” skreślić wyraz „od” i wpisać wyraz: „do”.

w § 17 ust. (1) pkt. 1) zastąpić liczbę: „220 zł” liczbą: „200 zł”.

w § 22 ust. (3) po wyrazie: „autobusowych” zastąpić wyraz: „które” wyrazem „którzy”.

w § 35 ust. (1) pkt. 1) liczbę: „50” zastąpić liczbą: „30”.

w § 36 ust. (1) wierszu 3 po wyrazie „kolejowe” zastąpić wyraz „przystanku” wyrazem

„przystani” i oddzielić ten wyraz od wyrazu: „stacji” przecinkiem, w wierszu zaś 5 zastąpić wyraz: „przystanku” (w nawiasie) wyrazem: „przystani”, w § 40 zastąpić liczbę „30” liczbą „39”,

w § 43 w wierszu 4 po wyrazie: „dokładnie” zastąpić wyraz: „zgłoszenie” wyrazem: „zgłoszone”,

w § 54 zastąpić wyraz: „24-godzinowego” wyrazem: „24-godzinnego”,

w § 56 ust. (2) zastąpić wyraz: „towarzyszących” wyrazem: „towarzyszącym”,

w § 58 ust. (1) zastąpić wyraz: „socjalistycznego” wyrazem: „socjalistycznych”,

w § 63 zastąpić wyraz: „wskazanych” wyrazem: „wykazanych”,

w § 66 zastąpić liczbę (w nawiasie) „§ 30” liczbą „§ 36”,

w § 67 w wierszu 10 zastąpić po wyrazie: „poz.” liczbę: „168” liczbą: „166”.

Adres Redakcji i Administracji Ministerstwa Komunikacji: Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr 4

Warunki prenumeraty kwartalnie 40 zł.

Cena pojedynczego egzemplarza wynosi 10 zł i jest do nabycia w Admin. Wydawn. w Warszawie.

Prenumeratę przyjmuje Administracja Wydawnictw M. K., którą można również wpłacać w P. K. O. konto czekowe w Warszawie Nr I-658.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Zakłady Graficzne Ministerstwa Komunikacji w Warszawie, Chałubińskiego Nr 4.